

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Davida Hipšra a soudců JUDr. Tomáše Foltase a Mgr. Lenky Krupičkové v právní věci navrhovatelů: **a) Sdružení majitelů domů v centru Českých Budějovic**, se sídlem Krajinská 35/1, České Budějovice, **b) Obchodní centrum Vltavín, s. r. o.**, se sídlem Krajinská 33/5, České Budějovice, zastoupeni JUDr. Václavem Junkem, advokátem se sídlem Krajinská 35/1, České Budějovice, proti odpůrci: **Magistrát města České Budějovice**, se sídlem nám. Přemysla Otakara II. č. 1/1, České Budějovice, zastoupen Mgr. Františkem Korbelem, Ph.D., advokátem se sídlem Na Florenci 2116/15, Praha 1, za účasti osoby zúčastněné na řízení: **Dopravní podnik města České Budějovice, a. s.**, se sídlem Novohradská 738/40, České Budějovice, v řízení o kasační stížnosti odpůrce proti rozsudku Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 9. 4. 2018, č. j. 50 A 8/2018 - 68,

t a k t o :

Rozsudek Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 9. 4. 2018, č. j. 50 A 8/2018 - 68, **se zrušuje** a věc **se vrací** tomuto soudu k dalšímu řízení.

Odůvodnění:

I.

[1] Magistrát města České Budějovice, Odbor dopravy a silničního hospodářství jako příslušný orgán státní správy pro stanovení místní a přechodné úpravy provozu na místních komunikacích podle § 124 odst. 6 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o silničním provozu“), stanovil opatřením obecné povahy ze dne 27. 10. 2017, č. j. ODSH/16897/2017 - 2 (dále jen „opatření obecné povahy“), přechodnou úpravu provozu na pozemní komunikaci v ulici Jírovcova, Krajinská, Hradební, nám. Přemysla Otakara II. v Českých Budějovicích z důvodu zajištění provozu linky městské

hromadné dopravy (dále jen „MHD“) v termínu od 1. 11. 2017 do 30. 6. 2018. Opatření obecné povahy bylo stanoveno na základě žádosti Dopravního podniku města České Budějovice, a. s.

II.

[2] Navrhovatelé podali dne 31. 1. 2018 ke Krajskému soudu v Českých Budějovicích návrh na zrušení opatření obecné povahy. Krajský soud rozsudkem ze dne 9. 4. 2018, č. j. 50 A 8/2018 - 68, zrušil opatření obecné povahy v části přechodné úpravy provozu na pozemní komunikaci v ulici Krajinská k datu právní moci rozsudku.

[3] Krajský soud předně uvedl, že navrhovatelům svědčí aktivní věcná legitimace k podání návrhu na zrušení opatření obecné povahy výlučně ve vztahu k ulici Krajinská, neboť jsou vlastníky nemovitostí v této ulici. V návrhu nebylo doloženo ani tvrzeno, že by vlastnická práva navrhovatelů byla dotčena též v dalších ulicích, a proto se krajský soud danou regulací zabýval jen v rozsahu úpravy provozu na pozemní komunikaci v Krajinské ulici.

[4] Krajský soud zrušil příslušnou část opatření obecné povahy, neboť odpůrce nevyčkal právní moci usnesení o zamítnutí námítky podjatosti vedoucího odboru dopravy a silničního hospodářství. V době vydání opatření obecné povahy (dne 27. 10. 2017) bylo sice o námitce podjatosti již rozhodnuto usnesením ze dne 24. 10. 2017, avšak ze správního spisu nelze zjistit, kdy bylo toto usnesení doručeno účastníkům řízení. Podstatné je, že toto usnesení bylo možné napadnout odvoláním. Jestliže u účastníků řízení přetrvávaly pochybnosti o nepodjatosti příslušného zaměstnance a zákon jim přiznává obranu ve formě odvolání, pak v době vydání opatření obecné povahy nebylo o odvolání rozhodnuto a nebylo postaveno na jisto, zda konkrétní zaměstnanec úřadu není vyloučen z projednání věci. V zájmu ochrany práv účastníků bylo zapotřebí vyčkat právní moci usnesení o námitce podjatosti.

[5] Podle krajského soudu odpůrce porušil § 77 odst. 3 zákona o silničním provozu, neboť dostatečným způsobem nevypořádal připomínky dotčeného orgánu – Policie České republiky, dopravní inspektorát České Budějovice (dále jen „Policie ČR“). Dotčený orgán přitom poukazoval zejména na to, že zavedení autobusové obousměrné linky do pěší zóny je z hlediska bezpečnosti provozu chodců a cyklistů nevhodné. Pokud se odpůrce stanoviskem dotčeného orgánu necítil vázán, pak bylo zapotřebí toto stanovisko důsledně vypořádat. Stanovisko Policie ČR však zůstalo nejen nevypořádáno, ale též nerespektováno.

[6] Dalším důvodem zrušení části opatření obecné povahy byl rozpor s územním plánem Statutárního města České Budějovice (dále jen „územní plán“). Podle krajského soudu nebyl při úpravě provozu v Krajinské ulici respektován územní plán, neboť koncepce rozvoje historického jádra předpokládá pouze jednosměrnou trať MHD. Do ulice Krajinská však byl opatřením obecné povahy zřízen obousměrný provoz.

III.

pokračování

[7] Proti tomuto rozsudku podal odpůrce (dále jen „stěžovatel“) v zákonné lhůtě kasační stížnost z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 písm. a), b) a d) s. ř. s.

[8] Stěžovatel má za to, že postup přijetí opatření obecné povahy byl v souladu se zákonem a územním plánem. Přechodná úprava provozu sloužila k ověření v praxi, že ekologická doprava midibusy je možná a vhodná. O trvalé úpravě je u krajského soudu vedeno řízení pod sp. zn. 50 A 53/2018. Stěžovatel nesouhlasil s důvody, na základě kterých krajský soud zrušil opatření obecné povahy. Namítal, že v řízení o opatření obecné povahy nebyla vznesena námitka podjatosti, neboť byla vznesena v jiném řízení vedeném pod sp. zn. ODSH/13646/2017 Čej. Jestliže nebyla v řízení o opatření obecné povahy vznesena námitka podjatosti, nemohlo o ní být ani rozhodováno. Navíc o námitce podjatosti bylo rozhodnuto tak, že podjatost dána není, přičemž dané rozhodnutí nabylo právní moci dne 26. 10. 2017, tj. ještě před vydáním opatření obecné povahy. Navrhovatelé tedy nebyli nijak kráceni na svých právech. Krajský soud vůbec nereagoval na tvrzení stěžovatele, který již ve vyjádření k podané žalobě uvedl, že námitka podjatosti byla vznesena v jiném řízení, a proto je rozsudek krajského soudu nepřezkoumatelný.

[9] Stěžovatel dále namítal, že opatření obecné povahy není v rozporu s územním plánem. Územní plán platný v době podání návrhu na zrušení opatření obecné povahy byl počátkem března 2018 zrušen, a proto ke dni rozhodování krajského soudu byla v platnosti obecně závazná vyhláška č. 4/2000, o závazných částech územního plánu města České Budějovice, k níž mělo být opatření obecné povahy posuzováno. Stěžovatel poukazoval na čl. 126 odst. 6 uvedené vyhlášky, v němž je používán pojem T-bus: „*Pro výhledový provoz T-bus v historickém jádru se stanovují dvě paralelní jednosměrné stopy mezi ulicemi Na Sadech a Zátkovým nábřežím, s propojením do Lidické třídy. Upřesnění dočasného vedení možných tras vozidel s menší obsaditelností a v omezeném provozním režimu bude provedeno navazující územně plánovací dokumentací.*“ Z citovaného textu lze podle stěžovatele dovodit, že jednosměrné tratě byly určeny pro provoz trolejbusů, nikoliv midibusů. Obdobné lze dovodit i ze strany 299 zrušeného územního plánu. Provoz automobilů stejně jako provoz vozidel midibusů je v ulici Krajinská umožněn, a proto opatření obecné povahy není v rozporu s územním plánem. Stěžovatel poukázal na přechodný charakter úpravy provozu, která sama o sobě nevylučuje dosažení cílového stavu územního plánu, a odkázal na komentářovou literaturu, podle které: „*již ze samotného slova "plánování" je zřejmé zaměření procesu do budoucna. Tento charakter samozřejmě plyne i ze základního vymezení cílů a úkolů územního plánování uvedených v § 18 a § 19 stavebního zákona. Nic tak nebrání tomu, aby v územním plánu byly vymezeny též stavby dopravní infrastruktury, jejichž realizace je např. z důvodů finančních předpokládána v delším časovém horizontu a jejich konkrétní parametry tak nejsou ještě zcela prověřeny*“ (PRŮCHA, Petr. *Stavební zákon: praktický komentář: podle stavu k 1. lednu 2017*. Praha: Leges, 2017. str. 189.). Stěžovatel také poukázal na obecnost a míru podrobnosti úpravy v územních plánech, neboť ty neřeší takové podrobnosti, jako je vedení jednotlivých autobusových, resp. midibusových linek. K úpravě takových podrobností slouží odlišné dokumenty, typicky regulační plány či územní rozhodnutí. Město České Budějovice si pro účely podrobného řešení dopravní situace na jeho území nechalo zpracovat komplexní Integrovaný plán organizace dopravy, z něž vyplývá, že do budoucna je počítáno s obousměrnou dopravou prostřednictvím midibusů. Důvodem vydání opatření obecné

povahy bylo zajištění dopravní obslužnosti záchytného parkoviště v Jírovcově ulici, s čímž počítá i územní plán. Zavedení midibusové dopravy do ulice Krajinská je tak logickým krokem v rámci uvedeného systému. Druhým důvodem bylo odlehčení stávajícího provozu ulice Na Sadech, která je dlouhodobě přetížena.

[10] Stěžovatel dále zdůraznil, že při vydání opatření obecné povahy bylo postupováno v souladu se zákonem a byla zohledněna stanoviska dotčeného orgánu. Do výroku opatření obecné povahy byla zapracována opatření v souladu s požadavky Policie ČR tak, aby dopravně bezpečnostní situace v místě byla zabezpečena. Stěžovatel přitom nebyl povinen řídit se všemi připomínkami, pokud takový postup zdůvodní. Rozhodné je to, že návrh stanovení přechodné úpravy byl projednán s dotčeným orgánem v souladu s § 77 odst. 3 zákona o silničním provozu. Způsob vypořádání připomínek dotčeného orgánu je zcela odpovídající délce trvání přechodného opatření obecné povahy. Stěžovatel v této souvislosti poukázal na judikaturu Ústavního soudu, podle které nesmí být soudy při přezkumu opatření obecné povahy příliš tvrdé.

[11] Stěžovatel závěrem uvedl, že krajský soud při přezkumu pochybil, neboť neprovedl test proporcionality a nezhodnotil dočasnou povahu opatření obecné povahy. Krajský soud nezjišťoval, zda v předmětné lokalitě nejsou přítomny další veřejné zájmy, které by mohly nad zájmy navrhovatelů výrazně převážet. K tomu odkázal na nález Ústavního soudu ze dne 7. 5. 2013, sp. zn. III. ÚS 1669/11, a na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 11. 2013, č. j. 2 AOs 3/2013 - 36. Správním soudům nepřisluší zasahovat do rovnováhy při funkčním využití území, neboť to je úkolem orgánů činných na úseku územního plánování a územního řízení. Krajský soud nevzal v úvahu oprávněný zájem města na ověření provozu ekologických midibusů a omezení individuální automobilové dopravy v jeho centru. Zrušení opatření obecné povahy nebylo proporcionální vzhledem k povaze chráněných zájmů.

[12] Z uvedených důvodů stěžovatel navrhl, aby Nejvyšší správní soud napadený rozsudek krajského soudu zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení.

IV.

[13] Navrhovatelé ve vyjádření ke kasační stížnosti uvedli, že nemohli uplatnit námitku podjatosti v předmětném řízení o opatření obecné povahy vzhledem k jeho přechodnému charakteru. Námitka podjatosti, se kterou se krajský soud správně vypořádal, byla vznesena ve věcně souvisejícím případě a stěžovatel měl i z tohoto důvodu povinnost zkoumat podjatost z úřední povinnosti. Územní plán, v současné době zrušený, nebyl dodržen. Pokud územní plán stanoví podmínky obslužnosti historického centra konkrétním způsobem, jejich nedodržení je rozparem s územním plánem. Navíc mají mít chodci a cyklisté přednost před MHD, což není v případě chodců dodrženo. Stěžovatel účelově dovozuje, že územní plán neřeší dopravu midibusy. V územním plánu je však řešena autobusová doprava (A-BUS), pro kterou platí v podstatě stejné podmínky, jako pro trolejbusovou dopravu, tedy včetně preference pěší a cyklistické dopravy. Stěžovatelem předkládané vyjádření odboru územního plánování Magistrátu města České Budějovice ze dne 14. 6. 2018 navrhovatelé pokládají za účelově vydaný doklad ve vztahu k jinému, byť navazujícímu řízení. Bylo vydáno po doručení znaleckého posudku stěžovateli, který

pokračování

vyvrací to, co je ve vyjádření uvedeno. Vyjádření se však tímto znaleckým posudkem vůbec nezabývá. Navrhovatelé dále poukazovali na to, že žádost o vydání opatření obecné povahy podala osoba zúčastněná na řízení, která je podnikatelským subjektem. Tento subjekt je propojen se samosprávou, jež projekt podporuje, stejně jako státní správa prostřednictvím stěžovatele. Stanoviska dotčeného orgánu – Policie ČR a stanoviska orgánů ochrany památkové péče zavedení MHD do centra Českých Budějovic nedoporučují, což je ostatně v souladu se zájmem navrhovatelů.

V.

[14] Stěžovatel v replice na vyjádření navrhovatelů soudu předložil znalecký posudek ČVUT, aby doložil, že zavedení ekologické hromadné dopravy prostřednictvím elektrobuseů o velikosti midibusů nelze považovat za nekoncepční krok. Elektrobusey byly již objednány s termínem dodání v měsíci září 2018, od 1. 11. 2018 budou nasazeny do provozu. Stěžovatel doplnil svoji dříve uplatněnou námitku nepřezkoumatelnosti ve vztahu k povinnosti projednat námitky dotčeného orgánu, neboť mu není jasné, jaké požadavky podle krajského soudu pro něj plynou z aplikovaného § 77 odst. 3 zákona o silničním provozu. Návrh na stanovení místní úpravy provozu s příslušným dotčeným orgánem projednal, tedy splnil zákonnou povinnost. Poukaz navrhovatelů stran podpory projektu hromadné dopravy v centru Českých Budějovic ze strany samosprávy i státní správy nemůže obstát. Rozsudek krajského soudu odporuje veřejnému zájmu a znemožňuje městu uspokojovat potřeby občanů mimo jiné též na úseku dopravy a spojů. V replice stěžovatel dále rozporoval závěry znaleckého posudku, který přeložili navrhovatelé, a argumentoval jím předloženým posudkem ČVUT.

VI.

[15] Nejvyšší správní soud posoudil kasační stížnost v mezích jejího rozsahu a uplatněných důvodů a zkoumal přitom, zda napadené rozhodnutí netrpí vadami, k nimž by musel přihlédnout z úřední povinnosti (§ 109 odst. 3, 4 s. ř. s.).

[16] Kasační stížnost je důvodná.

[17] Nejprve je třeba předeslat, že u Nejvyššího správního soudu je pod sp. zn. 8 As 247/2018 vedeno řízení o kasační stížnosti stěžovatele proti rozhodnutí krajského soudu o opatření obecné povahy ze dne 18. 12. 2017, č. j. ODSH/13646/2017 – 14, kterým byla stanovena místní trvalá úprava provozu na pozemní komunikaci v předmětné lokalitě. Stěžovatel si je vědom, že v době odeslání doplnění kasační stížnosti již uplynula doba účinnosti opatření obecné povahy v nyní souzené věci, neboť úprava provozu jím byla stanovena na přechodnou dobu od 1. 11. 2017 do 30. 6. 2018. Lze se domnívat, že tato skutečnost ovlivnila rovněž formulaci kasačních námitek v této věci. Nejvyšší správní soud proto zaměří pozornost na tyto námitky se zřetelem k důvodům uvedeným v rozsudku krajského soudu.

[18] Jelikož stěžovatel napadá rozsudek krajského soudu také pro jeho nepřezkoumatelnost, zabýval se Nejvyšší správní soud nejprve touto stížní námitkou, protože by bylo předčasné, aby se zabýval právním posouzením věci samé, pokud by byl napadený rozsudek nepřezkoumatelný.

[19] Jak vyplývá z konstantní judikatury Ústavního soudu a Nejvyššího správního soudu, má-li být soudní rozhodnutí přezkoumatelné, musí z něj být patrné, jaký skutkový stav vzal soud za rozhodný, jakým způsobem postupoval při posuzování rozhodných skutečností, proč považuje právní závěry účastníků řízení za nesprávné a z jakých důvodů považuje argumentaci účastníků řízení za nedůvodnou (viz nálezy Ústavního soudu ze dne 20. 6. 1996, sp. zn. III. ÚS 84/94, ze dne 26. 6. 1997, sp. zn. III. ÚS 94/97 a ze dne 11. 4. 2007, sp. zn. I. ÚS 741/06, a rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 12. 2003, č. j. 2 Azs 47/2003 - 130, ze dne 29. 7. 2004, č. j. 4 As 5/2003 - 52, ze dne 1. 6. 2005, č. j. 2 Azs 391/2004 - 62, a ze dne 21. 8. 2008, č. j. 7 As 28/2008 - 75). Meritorní přezkum rozsudku je tak možný pouze za předpokladu, že se jedná o rozhodnutí srozumitelné, které je opřeno o dostatek relevantních důvodů, z nichž je zřejmé, proč soud rozhodl tak, jak je uvedeno v jeho výroku. Tato kritéria napadený rozsudek splňuje, neboť je z jeho odůvodnění zcela zřejmé, jakými úvahami byl při posouzení věci v rozsahu žalobních bodů krajský soud veden a k jakému závěru na jejich základě dospěl. Skutečnost, že stěžovatel se závěry krajského soudu nesouhlasí, nepředstavuje důvod pro zrušení napadeného rozsudku pro jeho údajnou nepřezkoumatelnost.

[20] Protože Nejvyšší správní soud neshledal rozsudek krajského soudu nepřezkoumatelným, přistoupil k věcnému přezkoumání kasačních námitek.

[21] První důvod krajského soudu pro zrušení opatření obecné povahy, tj. že jej stěžovatel vydal, aniž by vyčkal na nabytí právní moci usnesení o zamítnutí námítky podjatosti vedoucího odboru dopravy a silničního hospodářství, podle názoru Nejvyššího správního soudu neobstojí. Ze správního spisu vyplývá, že navrhovatelé podali námitku podjatosti v řízení vedeném pod sp. zn. ODSH/13646/2017 Čej., tj. v jiném řízení. Na výzvu správního orgánu ji však rozšířili na všechna řízení, jejichž předmětem jsou úpravy na zamýšlené trase MHD od parkoviště v Jírovcově ulici až po náměstí Přemysla Otakara II., tedy včetně ulic Hradební a Krajinská. Usnesením Magistrátu města České Budějovice, Odboru kanceláře tajemníka, ze dne 24. 10. 2017 byla předmětná námitka podjatosti zamítnuta. Tvrzení stěžovatele, že toto usnesení nabylo právní moci dne 26. 10. 2017, nelze z předloženého správního spisu ověřit, neboť se v něm nenachází doklad o jeho doručení zástupci navrhovatelů (stěžovateli bylo doručeno dne 24. 10. 2017). Uvedená skutečnost však nemá vliv na zákonnost postupu stěžovatele. Jak uvedl Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 14. 6. 2012, č. j. 1 As 55/2012 - 32, *správní orgán může pokračovat v řízení již po (nepravomocném) rozhodnutí o námitce podjatosti podle § 14 správního řádu z roku 2004, byť samozřejmě nese riziko, že odvolací orgán bude mít na námitku podjatosti jiný názor.* V nyní posuzovaném případě vyřízení námítky podjatosti, byť i nepravomocné, tedy předcházelo vydání opatření obecné povahy a byly tak splněny zákonné požadavky pro jeho vydání. Pro úplnost lze uvést, že ze správního spisu nevyplývá a ostatně to ani sami navrhovatelé netvrdí, že by úspěšně podali proti usnesení o námitce podjatosti odvolání, resp. že opravný prostředek vůbec podali.

[22] Rovněž druhý důvod krajského soudu pro zrušení opatření obecné povahy, tj. jeho rozpor s územním plánem, podle názoru Nejvyššího správního soudu neobstojí. Na úvod je nutno uvést, že se stěžovatel mylí, pokud tvrdí, že krajský soud měl posuzovat opatření

pokračování

obecné povahy podle stavu územního plánu, který byl platný v okamžiku vydání napadeného rozsudku. Podle § 101b odst. 3 s. ř. s. *při přezkoumání opatření obecné povahy vychází soud ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době vydání opatření obecné povahy*. Pro posouzení opatření obecné povahy je tedy rozhodný stav územního plánu, který byl platný v době vydání opatření obecné povahy (zrušený v březnu 2018). Tento územní plán v lokalitě 1.1.1. Historické jádro (str. 22) stanovil jako cílový stav realizaci dvou nových jednosměrných tratí MHD (včetně nezbytného provozního vybavení), vedených po ulicích Krajinská, Biskupská (směr sever-jih) a Dr. Stejskala, U Černé věže (směr jih-sever). Dále v něm bylo stanoveno, že v historickém jádru má být preferována pěší a cyklistická doprava bez zvláštních omezení s limitovanou možností průjezdu vozidel MHD. Podle odůvodnění koncepce rozvoje lokality Na Sadech (str. 311) a Za poliklinikou (str. 312) mělo dojít ke zlepšení obsluhy historického jádra města prostředky MHD pomocí převedení části linek trolejbusu z ulice Na Sadech a realizace nových trolejbusových tratí (včetně nezbytného provozního vybavení) vedených po ulicích Krajinská, Biskupská (směr S-J) a Dr. Stejskala, U Černé věže (směr J-S). Z uvedeného je zřejmé, že pokud územní plán na str. 22 hovořil o dvou nových jednosměrných tratích MHD, měl tím na mysli trolejbusové tratě. Uvedenému nasvědčuje i požadavek na atypické nosné prvky příslušného trakčního vedení, uvedený na str. 299 tohoto územního plánu. Z textu územního plánu nelze současně dovodit zákaz či omezení obousměrného provozu vozidel midibusů v ulici Krajinská. Jak správně uvedl stěžovatel, vzhledem k míře obecnosti územního plánu nelze očekávat, že tento bude řešit takové podrobnosti, jako je vedení jednotlivých autobusových, resp. midibusových linek. K vymezení podrobností slouží jiné dokumenty, např. regulační plán nebo územní rozhodnutí. V této souvislosti stěžovatel poukázal na to, že Město České Budějovice si pro účely podrobného řešení dopravní situace na jeho území nechalo zpracovat komplexní Integrovaný plán organizace dopravy, který byl následně aktualizován v roce 2016. Podle tohoto dokumentu má být v ulici Krajinská zachován princip pěší zóny a současně zde má být zaveden obousměrný provoz cyklistů a midibusů MHD (str. 22, bod 2.3.20). Správnímu soudu přitom nepřisluší přezkoumávat, zda stanovená přechodná úprava provozu na určité pozemní komunikaci je či není vhodná (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 18. 7. 2006, č. j. 1 Ao 1/2006 - 74, publ. pod č. 968/2006 Sb. NSS). Pro úplnost Nejvyšší správní soud dodává, že otázka souladu opatření obecné povahy s územně plánovací dokumentací je otázkou ryze právního charakteru, jejíž hodnocení přísluší primárně rozhodujícímu soudu, nikoli znalci. Proto nelze v nyní posuzované věci přihlížet k závěrům navrhovatelů i stěžovatelem předložených znaleckých posudků.

[23] Třetím důvodem pro zrušení opatření obecné povahy podle krajského soudu bylo nedostatečné vypořádání námitek dotčeného orgánu – Policie ČR, čímž mělo dojít k porušení § 77 odst. 3 zákona o silničním provozu. Podle citovaného ustanovení *návrh stanovení místní nebo přechodné úpravy provozu na pozemních komunikacích nebo užití zařízení pro provozní informace podle odstavce 1 projedná příslušný správní orgán s dotčenými orgány. Nevyjádří-li se dotčený orgán do 30 dnů ode dne doručení návrhu stanovení, má se za to, že s návrhem stanovení souhlasí*.

[24] Z obsahu správního spisu je zřejmé, že k návrhu na stanovení přechodné úpravy provozu se dotčený orgán – Policie ČR vyjádřil, a to ve stanovisku ze dne 3. 10. 2017, č. j. KRPC-144702-2/Čj-2017-020106, ve kterém odkázal na svá předchozí stanoviska s tím, že

na nich setrvává. Vyjádření Policie ČR není tzv. závazným stanoviskem ve smyslu § 149 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, ve znění pozdějších předpisů, ale jde o stanovisko vydané v režimu § 154 citovaného zákona. S ohledem tuto skutečnost nebylo předmětné stanovisko dotčeného orgánu pro stěžovatele závazné, a ten se od něj proto mohl odchýlit. Připomínku dotčeného orgánu obsaženou ve stanovisku ze dne 8. 6. 2017 stěžovatel akceptoval a zahrnul do podmínek výroku opatření obecné povahy (způsob dopravního značení zastávek). V odůvodnění pak stěžovatel stručně reagoval na připomínky dotčeného orgánu uplatněné ve stanoviscích vydaných podle § 16 zákona č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů, ze dne 22. 8. 2016 (k technické dokumentaci pro územní rozhodnutí – stavební úpravy křižovatky Na Sadech x Krajinská x 28. října) a ze dne 28. 3. 2017 (k technické dokumentaci pro stavební povolení – stavební úpravy křižovatky Na Sadech x Krajinská x 28. října). S ohledem na skutečnost, že tyto připomínky byly již uplatněny a vypořádány v jiných správních řízeních, lze takto stručné a obecné vypořádání akceptovat. Podrobněji se pak stěžovatel vyjádřil k jednotlivým připomínkám uplatněným ve stanovisku ze dne 25. 7. 2017, které bylo vydáno podle § 77 zákona o silničním provozu (k technické dokumentaci nazvané „Studie dopravního značení v pěší zóně v ulicích Krajinská a Hradební v Českých Budějovicích“). Podle názoru Nejvyššího správního soudu stěžovatel tyto připomínky dotčeného orgánu vypořádal dostatečně, byť je třeba připustit, že poměrně úsporně. Úkolem správního soudu však není nahradit správní orgán v jeho odborné kompetenci ani nahradit správní uvážení uvážením soudním (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 18. 12. 2003, č. j. 5 A 139/2002 - 46, publ. pod č. 416/2004 Sb. NSS). Zdejší soud proto dospěl k závěru, že stěžovatel neporušil § 77 odst. 3 zákona o silničním provozu, neboť přechodnou úpravu provozu projednal s dotčeným orgánem, s jeho připomínkami se přiměřeným způsobem vypořádal, přičemž nebyl povinen jim věcně vyhovět.

[25] Nejvyšší správní soud s ohledem na výše uvedené důvody napadený rozsudek krajského soudu podle § 110 odst. 1 s. ř. s. zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení. Krajský soud je v dalším řízení vázán právním názorem vysloveným Nejvyšším správním soudem v tomto rozsudku (§ 110 odst. 4 s. ř. s.).

[26] O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti rozhodne krajský soud v novém rozhodnutí (§ 110 odst. 3 s. ř. s.).

P o u č e n í: Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 22. srpna 2019

Mgr. David Hipšr
předseda senátu